

Βασίλειος Βουσικλάκι
• Λαβή παρουσίαση δι' Θεσσαλονίκη,
1978, σφ. 64.

νική της θέση χάρη στα θέματα, την επεξεργασία, το ύφος και τη γλώσσα που χαρακτηρίζουν τον Τ.Α.

Και όπως γράφει και ο κ. Σιατόπουλος, «Βαθύτατα ανθρώπινος, ο αφηγηματικός λόγος του Τηλέμαχου Άλαβέρα, με ένα μελαγχολικό πάντα υπόστρωμα και με την υπέρτατη μυθοπλαστική αρετή των άβίαστα εναλλασσομένων επεισοδίων και ψυχολογικών καταστάσεων, παρέχει το άρτιο διήγημα. Μέσα σ' αυτό υπάρχει ζεστή ή κοινωνική ώρα, σφριγγλός ο άνθρωπος της βιοτικής κονίστρας, πλούσιο το συναισθηματικό υπόστρωμα, χωρίς να λείπει συχνά και ο ήθροιστορικός περίγυρος που προκαλεί περισσότερο το ενδιαφέρον».

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ: «Μιά μεγάλη φυσιογνωμία του έθνους: Γεώργιος Χρυσίδης ο Πολυγερινός» — Θεσσαλονίκη 1977.

Ό κ. Σ.Α.Κ. ανήκει στη χορεία των εύγενών εκείνων ανδρών που έχουν αναγάγει σε πίστη και σε ζήλο, που επαληθεύει την ευαγγελική ρήση: ο ζήλος του σίκου σου κατέφαγέ με», την εμπρακτική και δημιουργική αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα του, την Χαλκιδική. Πολυσχιδής είναι ή δράσις του και μακρόχρονη, κι αν ακόμη άρχεσθούμε στην περιοδική έκδοση των «ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ». Η βιογραφική τούτη μονογραφία του, πλούσια τεκμηριωμένη, που αναφέρεται στη ζωή και το έργο ενός μεγάλου τέκνου του Πολυγύρου έρχεται να προστεθή στην έρευνητική συγκαμιδή του εκλεκτού στοχαστή και νομομαθούς.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ: «Πώς ήταν ή Χαλκιδική στα 1869» — Θεσσαλονίκη 1977.

Η δημοσίευσις κειμένου που αναφέρεται στις έντυπώσεις ενός ταξιδιώτη που διέσχισε τη Χαλκιδική το 1869, είναι μία πολύτιμη συμβολή στην ιστορία και τοπογραφία της γραφικής αυτής χερσονήσου. Πρόκειται για την, όπως αποκαλείται «αυτοσχέδιον περιγραφήν της Χαλκιδικής χερσονήσου, μετ' αρχαιολογικών σημειώσεων και ιστορικών συμβάντων, υπό Νικολάου Χρυσανθίδου του Βυζαντίου» δέν ανασύρεται μόνον ο πέπλος της λήθης, άλλ' αποκαλύπτονται στοιχεία που βοηθούν στην ανάπλαση ενός σχετικά προσφάτου παρελθόντος όλης αυτής της περιοχής.

ΙΩΣΗΦ ΝΕΧΑΜΑ: «Ιστορία των Ισραηλιτών της Θεσσαλονίκης» — Τόμος 6ος και 7ος (Γαλλιστί) — Θεσσαλονίκη 1978.

Η Ισραηλιτική Κοινότης Θεσσαλονίκης (που σήμερα άπαριθμεί μόνον μερικές εκατοντάδες μελών), υπήρξε μία από τις μεγαλύτερες, ανθηρότερες και πνευματικά ανεπτυγμένες έθραϊκές κοινότητες του κόσμου.

Έκδιωχθέντες από τους λεγομένους καθολικούς βασιλείς της Ισπανίας